

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010220
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820010220.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 10. mája 2022 prejednal odvolanie podané obžalovaným Y. P., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/39/2020-155 z 12.10.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/39/2020-155 z 12.10.2021.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/39/2020-155 z 12.10.2021 bol obžalovaný Y. P. uznaný vinným, že:

1/ dňa 19.4.2020 v čase od 12:00 hod. do 12:30 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. SUZUKI Vitara, červenej farby, bez evidenčných čísel, VIN číslo 2S3TA01C000517990 v k.ú. obce V. od miestneho rímsko-katolíckeho kostola po poľných cestách cez lokality zv. Čerchľa, Závrch, a to cez body zamerané GPS: N 49 25 574, E 019 32 754; N 49 25 376, E 019 32 871; N 49 25 437, E 019 33 000; N 49 25 519, E 019 33 156; N 49 25 551, E 01933 419; N 49 25 455, E 019 33 614; N 49 25 374, E 019 33 739, kde pri lesnom poraste v GPS bode N 49 25 284, E 019 33 861 odstavil vozidlo a následne po tej istej trase sa vracal späť až do GPS bodu N 49 25 360, E 019 32 878, v ktorom pokračoval po poľnej ceste cez GPS body N 49 25 231, E 019 32 606; N 49 25 221, E 019 32 558, kde tieto lokality sa nachádzajú v Chránenej krajinskej oblasti Horná Orava a to v jej „D“ - zóne, kde platí 2. stupeň územnej ochrany prírody, ďalej pokračoval do lokality Záhradnica od Ústia cez body GPS: N 49 25 380, E 019 32 182; N 49 25 394, E 019 32 144 nachádzajúce sa v Chránenej krajinskej oblasti Horná Orava a to v jej „C“ - zóne, kde platí 3. stupeň územnej ochrany prírody, kde týmto svojim konaním porušil § 13 ods. 1 písm. a/ a § 14 ods.1 písm. a/ Zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je na území, na ktorom platí II. a III. stupeň ochrany, zakázaný vjazd a státie s motorovým vozidlom,

2/ dňa 19.4.2020 v čase od 12:45 hod. do 16:20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. SUZUKI Vitara, červenej farby, bez evidenčných čísel, VIN číslo 2S3TA01C000517990, v k.ú. obce V. od miestneho rímsko-katolíckeho kostola po poľných cestách cez lokality zv. Čerchľa, Závrch, a to cez body zamerané GPS: N 49 25 574, E 019 32 754; N 49 25 376, E 019 32 871 ; N 49 25 437, E 019 33 000; N 49 25 519, E 019 33 156; N 49 25 551, E 019 33 419; N 49 25 461, E 019 33 615; N 49 25 455, E 019 33 660; N 49 25 429, E 019 33 761, kde pri lesnom poraste v GPS bode N 49 25 346, E 019 33 991 odstavil auto a následne po tej istej trase sa vracal späť až do GPS bodu N 49 25 430, E 019 33 754, kde odbočil na lúku a po tejto lúke prešiel až do GPS bodu N 49 2522 80612, E 019 3336 702, kde ho kontrolovali

policianti, kde tieto lokality sa nachádzajú v Chránenej krajinnej oblasti Horná Orava a to v jej „D“ - zóne, kde platí 2. stupeň územnej ochrany prírody, čím týmto svojím konaním porušil § 13 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je na území, na ktorom platí II. stupeň ochrany, zakázaný vjazd a státie s motorovým vozidlom,

čím obžalovaný Y. P. v bodoch 1/ - 2/ spáchal pokračovací prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/38/2020 zo dňa 25.5.2020. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to osobného motorového vozidla zn. SUZUKI Vitara, červenej farby, bez evidenčných čísel, VIN číslo 2S3TA01C000517990. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 12.10.2021 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch prokurátor a obžalovaný si ponechali lehotu na podanie odvolania.

Dňa 3.11.2021 okresnému súdu bolo doručené odvolanie obžalovaného, prostredníctvom obhajcu, v ktorom uvádza odvolateľ nasledovné odvolacie argumenty:

„Predmetné rozhodnutie Okresného súdu v Námestove považujem za nespravodlivé, nezákonné a v rozpore so základnými zásadami trestného práva, nakoľko som toho názoru, že okresný súd pri vydávaní rozhodnutia a rozhodovaní o treste rozhodol nesprávne.

Keďže súd upustil od uloženia súhrnného trestu, teda „per analogia“ upustil od potrestania, som názoru, že súd uložil trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona nezákonne, a to vzhľadom na ust. § 60 ods. 6 písm. b/, c/ Trestného zákona.

Odvolanie osôb uvedených v § 311 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré bolo podané v lehote pätnástich dní od oznámenia prvostupňového rozsudku, nemožno považovať za oneskorene podané iba preto, že k jeho, zo zákona povinnému, odôvodneniu došlo až po uplynutí uvedenej lehoty na podanie odvolania. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 49/2007).

Z pojmu "zároveň" uvedeného v § 311 ods. 2 TP vyplýva, že podané odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo z podania zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa rozsudku, prípadne aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, vytýkajú. To, samozrejme, neznamená, že odôvodnenie odvolania už nemožno doplniť či spresniť.

Na základe uvedeného preto doplníme odôvodnenie predmetného odvolania voči rozsudku Okresného súdu v Námestove, č.k. 4T/39/2020 zo dňa 12.10.2021 až po doručení písomného vyhotovenia rozsudku zo dňa 12.10.2021 s jeho odôvodnením.“

Dňa 21.12.2021 okresnému súdu bolo doručené doplnenie dôvodov odvolania obžalovaného, v ktorom uvádza odvolateľ nasledovné odvolacie argumenty:

„Dňa 20.12.2021 mi bol doručený písomný rozsudok Okresného súdu v Námestove, č.k. 4T/39/2020-155 vyhlásený dňa 12.10.2021, s ktorým nesúhlasím, preto v zákonnej lehote ako obžalovaný podávam ODVOLANIE voči všetkým výrokom Rozsudku Okresného súdu v Námestove, č.k. 4T/39/2020-155 zo dňa 12.10.2021.

Predmetné odvolanie voči napadnutému rozsudku som podal aj prostr. obhajcu, ktorý plní moju vôľu, nakoľko pracujem v zahraničí a mohlo by dôjsť k zmeškaniu lehoty na podanie odvolania a týmto podaním z opatrnosti potvrdzujem moju vôľu podať odvolanie voči napadnutému rozsudku. Predmetné rozhodnutie Okresného súdu v Námestove považujem za nespravodlivé, nezákonné a v rozpore s rozhodnutiami v obdobných veciach, teda rozhodol nesprávne. Keď súd napokon upustil od potrestania, prečo ma následne predsa len potrestal a rozhodol o prepadnutí auta?

Keďže už disponujeme písomným odôvodnením napadnutého rozsudku, môj obhajca doplní odôvodnenie predmetného odvolania voči Rozsudku Okresného súdu v Námestove, č.k. 4T/39/2020-155 zo dňa 12.10.2021 dodatočne odvolaciemu súdu.“

Dňa 13.5.2022 krajskému súdu (3 dni po vykonaní neverejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného) bolo elektronicky doručené doplnenie dôvodov odvolania obžalovaného, prostredníctvom obhajcu, v ktorom uvádza odvolateľ nasledovné odvolacie argumenty:

„Napadnuté rozhodnutie Okresného súdu v Námestove považujem za nespravodlivé, nezákonné a v rozpore so základnými zásadami trestného práva, nakoľko som toho názoru, že okresný súd pri vydávaní rozhodnutia a rozhodovaní o vine a treste rozhodol nesprávne. Som názoru, že ak súd upustil od uloženia súhrnného trestu, teda „per analogiam“ upustil od potrestania, potom súd uložil trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona nezákonne, a to vzhľadom na ust. § 60 ods. 6 písm. b/, c/ Trestného zákona.

K naplneniu skutkovej podstaty trestného činu Porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 TZ je potrebné, aby páchatel' trestného činu úmyselne porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu prírody a krajiny alebo všeobecne záväzné právne predpisy na úseku lesného hospodárstva a to tým, že neoprávnené jazdí motorovým vozidlom na lesnom alebo poľnohospodárskom pozemku. Priamy úmysel spáchať tento trestný čin nebol vykonaným dokazovaním preukázaný u obžalovaného. „Pre záver o tom, že sa skutok, ktorý napĺňa znaky určitého trestného činu, stal, nepostačuje zistenie, že páchatel'ka v tomto prípade jazdila štvorkolkou po „zakázanom“ území. Teda že naplnila objektívnu stránku v tomto prípade prečinu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. U tohto trestného činu, ktorý oproti odseku 1 je samostatnou skutkovou podstatou trestného činu porušovania ochrany rastlín a živočíchov, sa vyžaduje zavinenie vo forme úmyslu. Nemožno pritom stotožňovať úmysel jazdiť štvorkolkou v určitom priestore s úmyslom jazdiť aj v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpisy. V tomto prípade samozrejme úmyselný rozpor so všeobecne záväznými právnymi predpismi nemožno ustáliť len na základe všeobecnej zásady v tom, že „neznalosť zákona neospravedlňuje“. Uplatnenie tejto zásady by mohlo postačovať, ak by predmetný trestný čin bol nedbanlivostný. Je nepochybne povinnosťou štátu, aby „ochranu“ určitého územia pred úmyselným poškodzovaním aj prostriedkami trestného práva zabezpečil nielen „vymedzením“ chráneného územia v právnej norme, ale aj dostatočne zrozumiteľným (vrátane viditeľnosti) označením na miestach, kde sa inak objektívne technicky môže vstúpiť, napríklad motorovou štvorkolkou. Ak takéto označenie nie je možné v trestnom konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázať, musí súd rezignovať na vyvodenie trestnej zodpovednosti. (Uznesenie KS Trenčín 23To/133/2017)

Ako preukazujú svedecké výpovede a správa o osadení stĺpov z č.l. 144, v čase skutku chránené územie nebolo nijakým spôsobom označené. Stalo sa tak až po 07.05.2020.

Podľa § 13 ods.1 písm. a) 543/2002 Z.z. zákona o ochrane prírody a krajiny, na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, je zakázané jazdiť a stáť motorovým vozidlom na pozemky za hranicami zastavaného územia obce mimo diaľnice, cesty a miestnej komunikácie, parkoviska a iné. Teda zákon o ochrane prírody a krajiny nezakazuje akýkoľvek vjazd na územie, na ktorom platí druhý stupeň ochrany. Citované ustanovenie zakazuje na území, na ktorom platí II. stupeň ochrany, jazdiť po pozemkoch za hranicami zastavaného územia obce, no predmetný zákaz sa nevzťahuje na diaľnice, cesty, miestne komunikácie, parkoviská a ďalšie v zákone presne stanovené výnimky. Uvedené znamená, že keď je cez chránené územie postavená miestna komunikácia, občan na túto môže vstúpiť, aj po nej prejsť motorovým vozidlom. Z tohto dôvodu jazda po miestnej komunikácii, hoci ide o cestu nachádzajúcu sa v druhom stupni ochrany, nie je v rozpore so zákonom o ochrane prírody a krajiny a preto nemôže byť takýto skutok kvalifikovaný ako trestný čin porušovania ochrany rastlín a živočíchov.

Dokonca Štátna ochrana prírody SR v správe uvádza, že vjazd zakazuje aj § 31 ods.1 písm. d) zákona 326/2005 Z.z. o lesoch, ale očividne opomenuli vetu za bodkočiarkou; to neplatí, ak ide o využitie lesnej cesty podľa § 25.

Skutočnosť, že celá prejdená trasa obžalovaným vedie po miestnej komunikácii, potvrdzujú aj údaje evidované v katastri nehnuteľností. Podľa verejne dostupných informácií, dostupných na internetovom portáli katastra nehnuteľností, cesta, ktorú popísal obžalovaný, je E-KN parc. č. 4532/101 k.ú. V. evidovaná na LV XXX ako ostatná plocha vo vlastníctve SR - SPF Bratislava, správca. Dôkaz: LV XXX k.ú. V., Snímka katastrálnej mapy

Zdôrazňujeme, že previerka výpovede na mieste z č.l. 40-54 bola vykonaná pred vznesením obvinenia, a to 22.04.2020 a merania GPS bodov vykonávali neoprávnené osoby a nie je jasné, akým prístrojom. Sme názoru, že takéto merania môže vykonávať len geodet, v opačnom prípade musí byť v skutkovej vete uvedený údaj katastra nehnuteľností.

Ak by aj súd mal za to, že došlo k spáchaniu trestného činu, je povinnosťou súdu zvážiť všetky skutočnosti súvisiace s prejednávanou vecou a skúmať možnosť aplikácie materiálneho kolektívu. Podľa

§ 10 ods. 2 TZ nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu (jazda po spevnenej ceste určenej na jazdu traktormi a ťažkými strojmi nepoškodila prírodu) a jeho následky (nebola spôsobená žiadna škoda, resp. v tomto konkrétnom prípade sa škoda nedá určiť), okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť nepatrná. Štátna ochrana prírody SR vo svojej správe len predpokladá pri opakovaných jazdách poškodzovanie pôdneho krytu a rušenie chránených živočíchov.

Rozsudok NS SR č. 4 To 2/2008: „Dokazovanie taxatívne stanovených okolností preukazujúcich mieru závažnosti prečinu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona (u mladistvých v zmysle § 95 ods. 2 Trestného zákona), ako špecifického materiálneho korektívu, je u prečinu obligatórne.“

Je potrebné spomenúť u nás dlho zaužívané kritérium, a to podľa § 3 ods. 1, 2, 3 zák. č. 140/1961 Zb. Trestného zákona účinného do 01.01.2006, kde trestným činom je pre spoločnosť nebezpečný čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. Čin, ktorého stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť je nepatrný, nie je trestným činom, aj keď inak vykazuje znaky trestného činu. Stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť je určovaný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatela, mierou jeho zavinenia a jeho pohnútkou. Nebezpečnosť činu pre spoločnosť je materiálnou podmienkou, ktorá musí byť splnená, aby išlo o trestný čin. Stíhaný skutok nevykazuje taký vysoký stupeň konkrétnej spoločenskej nebezpečnosti, ako je to pri najľahších, bežne sa vyskytujúcich prípadoch trestného činu danej skutkovej podstaty. V posudzovanom prípade najmä spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, osoba obžalovaného a jeho pohnútky podstatne znižujú stupeň spoločenskej nebezpečnosti protiprávneho konania.

Z rozhodovania tunajších OČTK a následne príslušných úradov je zrejmé, že obdobné skutky sa postupujú na prejednanie priestupku a končia pokutami do 200 €. Ako je zrejmé zo skutku opísaného vo výroku jedného z takýchto rozhodnutí Okresného úradu Námestovo z 29.09.2020, boli porušené tie isté všeobecne záväzné právne predpisy o ochrane prírody a krajiny a dokonca na území so IV. stupňom ochrany. Aká je potom právna istota rozhodovania v obdobných veciach rovnakým spôsobom

Dôkaz: kópia rozhodnutia OÚ Námestovo 2020/015236 zo dňa 29.09.2020

V tomto smere je treba poukázať na nasledujúce závery súdnej praxe reprezentovanej nasledujúcimi rozhodnutiami:

Nález sp. zn. IV. ÚS 49/06 zo 14.9.2006 „Napriek skutočnosti, že v právnom poriadku Slovenskej republiky rozhodnutia všeobecných súdov vo veci samej nezaväzujú ostatných sudcov rozhodnúť analogicky v podobných prípadoch, taká situácia, keď súdy v druhovo rovnakej veci rozhodujú protichodným spôsobom, podkopáva efektívnosť fungovania systému spravodlivosti a neguje elementárny princíp a základný predpoklad, ktorým je požiadavka, aby sa v rovnakých veciach rozhodovalo rovnakým spôsobom.“

Nález sp. zn. III. ÚS 339/08 z 25.11.2008 Konečným výsledkom rešpektovania aplikačnej praxe by mala byť jednotná interpretácia právnych predpisov v zmysle zásady, že "každý sa môže spoliehať na to, že v podobnej veci bude rozhodnuté podobne (nie rovnako) a v rôznej odlišne." Táto požiadavka veľmi úzko súvisí s princípom rovnosti pred zákonom.

Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (mutatis mutandis PL. ÚS 21/00 a PL. ÚS 6/04).

Princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia je vlastný aj trestnému konaniu, preto nie je najmenší dôvod neaplikovať rovnaké právne názory aké boli aplikované v inej veci aj na danú trestnú vec.

V zmysle § 2 odsek 12) Trestného poriadku je potrebné vyhodnotiť všetky vyššie uvedené dôkazy získané zákonným spôsobom, a to podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, no hlavne skutočnosti, pri ktorých sa vychádza pri hodnotení dôkazov.

Na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby odvolací súd podrobne preskúmal všetky skutočnosti a po vyhodnotení všetkých dôkazov podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku zrušil vo výroku o vine a treste rozsudok Okresného súdu Námestovo č. 4T/39/2020-155 zo dňa 12.10.2021 a na základe postupu v zmysle § 322 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, resp. sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol rozsudkom, ktorým ma oslobodí spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Námestove č. Pv 168/20/5507 zo dňa 22.06.2020.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odvolaniu obžalovaného a k jeho odôvodneniu.

Z hľadiska procesného odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok trpí vadami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie obžalovaného je odvolaním podaným oprávnenou osobou v zmysle § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. a obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Odvolanie obžalovaného považuje krajský súd za sčasti dôvodné, ale zásadne z iných dôvodov, aké uviedol obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu vecí je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na spravodlivé prejednanie vecí zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Krajský súd zistil, že aj keď súd prvého stupňa v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. ohľadne žalovaných skutkov vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, v konaní, ktoré rozsudku prechádzalo, však okresný súd procesným spôsobom pochybil,

keď odborné vyjadrenie znalca Ing. Martina Obtuloviča na č.l. 62-69 prečítal na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz podľa § 269 Trestného poriadku.

Úvodom treba uviesť, že pre zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. je potrebné, aby v konaní existovali podstatné chyby, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali. Slovo „podstatné“ evokuje, že tieto chyby svojim obsahom musia byť intenzívnejšej kvality, ako pri chybách konania, ktoré sú síce chybami, ale nedosahujú takú kvalitu, ktorými by boli porušené napríklad ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo ktorými by bolo porušené právo na obhajobu.

Treba uviesť, a to je okresnému súdu nepochybne známe, že pri znaleckom posudku a odbornom vyjadrení v Trestnom poriadku existujú presné procesné postupy, ako vykonať takýto dôkaz, uvedené v ustanovení § 268 Tr. por. Procesný postup pri vykonávaní odborného vyjadrenia ako dôkazu na hlavnom pojednávaní napríklad vyžaduje pri čítaní takéhoto dôkazu aj súhlas prokurátora a obžalovaného. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 12.10.2021 nevyplýva skutočnosť, či prokurátor a obžalovaný súhlasili s čítaním tohto odborného vyjadrenia. Fakt, že prokurátor a obžalovaný podľa zápisnice nemajú pripomienky k obsahu odborného vyjadrenia, nemôže takýto súhlas nahradiť. Rovnako pasivitu prítomného prokurátora a prítomného obhajcu, ako osôb znalých práva a najmä Trestného poriadku, nemožno považovať za konkludentné udelenie súhlasu s čítaním odborného vyjadrenia.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky odvolateľa, tak krajský súd konštatuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že napadnutý rozsudok bol zrušený z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. V novom konaní pred okresným súdom bude povinnosťou konajúceho súdu sa vysporiadať so všetkými námietkami obžalovaného v podanom odvolaní, ktoré je potrebné vyhodnotiť ako súčasť jeho obhajoby a venovať im náležitú pozornosť. Krajskému súdu v tomto štádiu trestného konania neprináleží hodnotiť odvolacie námietky odvolateľa, lebo neprípustným spôsobom by tak mohol zasiahnuť do dokazovania a prejednávať tak vinu, či nevinu obžalovaného. Úlohou okresného súdu bude tiež zaoberať sa aj podaním obžalovaného, ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené až tri dni po právoplatnom rozhodnutí. Na tomto mieste je tiež potrebné kriticky sa vyjadriť k obhajcovi obžalovaného, keďže z jeho konania sa javí, že čiastočne zanedbal svoje povinnosti pri obhajovaní svojho klienta, keď odôvodnenie odvolania zaslal na odvolací súd takmer pol roka po doručení rozsudku a krajský súd ani nemal možnosť sa oboznámiť s odvolacími námietkami obžalovaného.

Krajský súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý odvolaním obžalovaného trpí vadami, ktoré zákonodarcu predpokladá v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por., a preto krajskému súdu neostávalo nič iné, len rozsudok zrušiť a vrátiť mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v zmysle vyššie uvedeného ustáliť skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pretože len takto ustálený skutkový stav môže byť podkladom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázke procesného aj hmotného práva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.